

การศึกษาเชิงวิจารณ์เรื่องหลักปฏิชีวิจกรรมป่า

นาย เพ็ม รักไชย

003356

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาปรัชญา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2522

๑๖๗๔๖๖๖๙
๒๕๒๒

P

A Critical Study of the Law of Dependent Origination

Mr. Pherm Ratachai

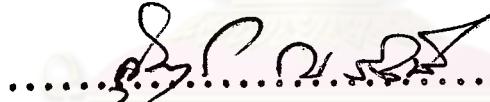
A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirement
for the Degree of Master of Arts
Department of Philosophy
Graduate School
Chulalongkorn University
1979

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเชิงวิจารณ์เรื่องหลักปฏิจัสมุปนาท
โดย	นายเดิม รัฐไชย
แผนกวิชา	ประชุมฯ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุชีพ บุญญาณภพ ศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ วิศหเวทย์

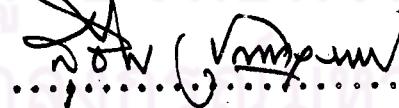
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

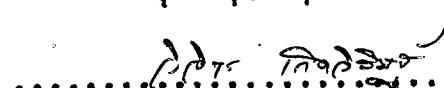
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุนทร ณ รังสี)

 กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ วิศหเวทย์)

 กรรมการ
(อาจารย์ สุชีพ บุญญาณภพ)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิจิตร เกิดวิเศษ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเชิงวิจารณ์เรื่องหลักปฏิชีวิจัสมุปบาท
ผู้อนุมัติ	นายเพิ่ม รัฐไชย
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อุษิพ บุญญาภูภาค ศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ วิศทเวทย์
แผนกวิชา	บริหารฯ
ปีการศึกษา	2521

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาหลักปฏิชีวิจัสมุปบาทซึ่งเป็นหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาเชิงวิจารณ์ หลักคำสอนเรื่องนี้ ทำให้พุทธประชญาณีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง โดยเฉพาะความคิดเรื่องความเป็นสาเหตุ ความคิดเรื่องนี้ ประชญาอินเดียส่วนมาก เช่น ภควัตศีตา, เวหาනตะ เป็นต้น จะเน้นที่จิตสมบูรณ์ว่าเป็นสาเหตุพื้นฐานหรือ เป็นมูลการณะของสรรพสิ่ง พุทธธรรมถือว่า สรรพสิ่งเป็นอนิจัง ทุกขัง อนัตตา มั่นเมือง การเกิดขึ้นตั้งอยู่ ดับไปเป็นธรรมชาติ อาการที่ปรากฏการณ์หนึ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่คัมไป มิได้ขึ้นอยู่ กับอำนาจของลั่งหนึ่งตั้งใด ก็โดยปกติ แต่มันขึ้นอยู่กับอำนาจของเหตุปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ความแนวของปฏิชีวิจัสมุปบาท ปรากฏการณ์หนึ่ง ๆ ในเอกสาร สำคัญ ก็คือ กลุ่มของเหตุปัจจัย กลุ่มนั่น ๆ นั่นเอง

ในการฟังของมนุษย์ หัวข้อมนุษย์เกิดขึ้นได้อย่างไร การเรียนรู้ของมนุษย์เป็นไปได้ อย่างไร พฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นไปในแนวทางนั้น ๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ อำนาจของเหตุปัจจัยหลายอย่างประกอบกันเข้า มนุษย์เป็นสิ่งประกอบ (Compounded things) เมื่อแยกแยกออกไปแล้ว ในตัวมนุษย์พบแต่รูปแบบแห่งความล้มเหลว กันของเหตุปัจจัยตามกระบวนการของปฏิชีวิจัสมุปบาท มนุษย์ คือ กลุ่มเหตุปัจจัยหลาย ๆ รูปแบบ ประชุมกันเข้าแล้ว เป็นไปภายใต้โน้มโน尉ของคำว่า สังสารวัฏ ผู้เสวยทุกชีวิตร่วมกันในสังสารวัฏ

คือ ตัวอัตตาที่เป็นจริงในระดับสมมติสัจจ์ อัตตา ໄດ້ແກ່ "ตัวฉบับ" ที่เกิดจากอวิชชา อวิชชา เป็นกิเลส ตัวเด่นในสังสารวัฏ สังสารวัฏ คือ ปฏิจจสมุปบาทสายเกิด ปฏิจจสมุปบาทสายเกิด มองໄດ້ ๓ แบบ คือ แบบชนิกชาติ หมายถึง ปฏิจจสมุปบาท ในช่วงหนึ่งของพุทธกรรมของ มนุษย์ แบบปัจจุบันชาติ หมายถึง ปฏิจจสมุปบาทแบบชนิกชาติหลาย ๆ รูปแบบและหลาย ๆ ช่วงตอนที่ลืมเนื่องกันเป็นไปตลอดช่วงชีวิตในชาตินี้ของมนุษย์ แบบขามพชานชาติ หมายถึง ความเป็นไปໄດ້อีกของกระแสชีวิตมนุษย์หลังจากตายแล้ว โดยมีกรรม วิญญาณ ภัยหา เป็นหลักประกัน เมื่อมนุษย์ต้องการบุต্তชีวิตในสังสารวัฏซึ่งถือว่าเป็นทุกข์ มนุษย์จะต้องสร้าง เหตุปัจจัยให้เกิดปฏิจจสมุปบาทสายด้วย ความสุขความทุกข์ ความหลุดพ้นของมนุษย์ขึ้นอยู่กับ การสร้างเหตุปัจจัยโดยความมุ่งมั่นของ

คงนั้น ตามธรรมะของพุทธประชญา ปรากฏกรณีทาง ๆ รวมทั้งมนุษย์จึงมิใช่ ผลที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของลั่งสมมุรรณ แต่หากเป็นผลของกลุ่มเหตุปัจจัยตามแนวของ ปฏิจจสมุปบาท ปฏิจจสมุปบาทจึงเป็นกฎธรรมชาติซึ่งนอกจากจะใช้อธิบายปรากฏการณ์ คือ มนุษย์แล้วยังสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์อื่น ๆ ในแนวกว้างໄດ້ด้วย.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title A critical study of the Law of Dependent
 Origination.

Name Mr. Pherm Ratachai

Thesis Advisor Mr. Sujib Punyanubhab , P. 9
 Professor Wit Wisatavet , Ph. D

Department Philosophy

Academic Year 1978

ABSTRACT

This research aims at a critical study of paticcasamuppāda which is a very important teaching of Buddhism. With this teaching, Buddhist philosophy has its outstanding characteristics, especially the idea of causation. As regards this idea, most systems of Indian philosophy such as Bhagavadgita, Vedanta, etc., emphasize the absolute mind as the primary cause of all things. Buddhism believes that all things are impermanent (*aniccā*), fluxional (*dukkha*) and soulless (*anattā*). They are subject to origination and destruction. The coming into being of a thing does not absolutely depend on the outside power, but on its own causes and conditions. According to the Law of Dependent Origination a phenomenon in the universe is merely a bundle of causes and conditions.

In the case of human beings, how does a man come into being, how is his process of learning possible, how does his such and such

behavior arise all these problems depend solely on the power of causes and conditions.

Human beings are compounded things., When we analyse a man's body and mind, we clearly find only the form of relations of conditions, conforming to the process of Dependent Origination.

A man is a group of various types of causes and effects undergoing continuous change in the process of birth and deaths (Samsāra). That which is wandering in samsāra is the Self (Atta) of conventional truth (sammati - sacca). It is "myself" born from ignorance which is the most important defilement. Samsara is the uprising process of the Law of Dependent Origination. This uprising process can be viewed in 3 forms:

1. A Form of Momentariness. This form means the Dependent Origination in a duration of human behavior.

2. A Form of a Present Life. This form means the Dependent Origination in many durations of human behavior that continue throughout his present life.

3. A Form of Rebirth. This form means the possibilities of life stream of human being after death conditioned by Karma, Viññāna and tanhā.

When a man wants to stop his process of births and deaths in samsāra which is considered as the endless suffering, he must develop conditions that cause the ceasing process of the Law of

Dependent Origination. This Law is the Law of nature which can be used to explain not only the nature of human beings but also all other phenomena in a wider scope.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อักษรย่อคัมภีร์พระไตรปิฎกและหนังสืออื่นๆสำหรับวิทยานิพนธ์

<u>คำย่อ</u>	<u>ย่อมาจาก</u>
ท.ส.	ที่ชนิกาย สลัชันธรรมรัตน์
ท.ม.	ที่ชนิกาย มหาธรรมรัตน์
ม.ม.	มัชณิมนิกาย มัชณิมนัมมາสก์
ม.น.	มัชณิมนิกาย มูลมัมมາสก์
ม.อุปร.	มัชณิมนิกาย อุปรินัมมາสก์
วันย.มหา.	วันยปิฎก มหาวิวัฒน์
ส.ช.	สังขุตชนิกาย ขันธรรมรัตน์
ส.ม.	สังขุตชนิกาย มหาธรรมรัตน์
ส.น.	สังขุตชนิกาย นิทานธรรมรัตน์
ส.สฟ.	สังขุตชนิกาย สพายทนธรรมรัตน์
ส.ส.	สังขุตชนิกาย สกากธรรมรัตน์
อย.ติก.	อังคุตระนิกาย ติกนิมาท
อย. อภูฐาน	อังคุตระนิกาย อภูฐานนิมาท
อย. ฉฤก	อังคุตระนิกาย ฉักกนิมาท
อภิ.มหา.	อภิธรรมปิฎก มหาปัญญาณปกรณ์
อภิ.ว..	อภิธรรมปิฎก วิวัังคปกรณ์
อภิ.ส..	อภิธรรมปิฎก ธรรมลังคปีปกรณ์
- / - 1 -	พระไตรปิฎกเล่มที่ / ขอ/หน้า เช่น

อย.ติก. 20/501/197 หมายความว่า อังคุตระนิกาย ติกนิมาท พระไตรปิฎก เล่มที่ 20 ขอ 501 หน้า 197.

วิสุทธิธรรมรัตน์ 3/1/381 หมายถึง หนังสือวิสุทธิธรรมรัตน์แปล ภาค 3 ตอน 1 หน้า 381

PTS. Dictionary หมายถึง หนังสือ The Pali Text Society's

Pali - English Dictionary.

กิจกรรมประจำภาค

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านผู้มีนามท่อไปนี้ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนช่วยในการเขียน
วิทยานิพนธ์สำเร็จดังความคิด คือ

อาจารย์สุชีพ บุญมาศนภพ อาจารย์ปรีกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยให้คำแนะนำ
คำปรึกษาอย่างเป็นกันเอง ตลอดช่วงเวลาที่ทำการวิจัย

ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิศวเทวทัย อาจารย์ปรีกษาร่วม ผู้สร้างความ
เป็นตัวของตัวเองทางความคิดแก่ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร พ วงศ์ ช่วยให้คำปรึกษาทั่วไปเกี่ยวกับเค้า
โครงวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิจิตร ไกคิวเตช្ស

อาจารย์ทุกท่านผู้ให้ความรู้ทางด้านปรัชญาและพระเดชพระคุณท่านพระราชาธรรมนูน
(ประยุทธ์ ปัญโต) แห่งวัดพระพิเรนทร์กรุงเทพมหานคร ผู้ซึ่งเลี้ยงลูกไว้อันมีค่าให้
ขอเสนอแนะและขอคิดเห็นอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ขออภrogong อันพึงมีในวิทยานิพนธ์นี้
ผู้วิจัยขออ้อมรับแต่ผู้เดียว ส่วนความคืบหน้าจะพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์ ขออภัยให้เป็นกุญแจ
แคทานที่มีนามดังกล่าว และขออุทิศความดีนั้นแด่พระครูสุกัญญาปบุตร (เพ็ง รัฐไชย) มิตร
บังเกิดเกล้าผู้ประสานวิชาการทางพระพุทธศาสนาเป็นคนแรกแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณยังคงวิทยาลัย
ฯ ทางกรรมหมายไว้ด้วยที่หันอุคหనุนการวิจัย.

ผู้ดูแลห้องทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๙
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑๖
กิติกรรมประกาศ	๗๘
คำนำ	๗๙
บทที่	
1. บทนำ	1
2. การเกิดขึ้นแห่งพุทธธรรม	4
3. ลักษณะของปัจจุบันปัจจุบานาท	12
4. อภิปรายหัวข้อของปัจจุบันปัจจุบานาท	26
5. พระศนะทางฯ เกี่ยวกับปัจจุบันปัจจุบานาท	108
6. ความเป็นสากลแห่งปัจจุบันปัจจุบานาท	122
7. สูปผลาการวิจัยและขอเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	135
ประวัติการศึกษา	137

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำนำ

คำว่า เทฤ ผล มีความสำคัญต่อกระบวนการพุทธกรรมของมนุษย์ อริสโตเตลล์ นักปรัชญากรีกเล็งเห็นความสำคัญอันนี้ ถึงกับกล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์มีเหตุผล เหตุผลเป็นเครื่องจำแนกมนุษย์ให้แตกต่างไปจากสัตว์คิริจาน จาสมัยของอริสโตเตลล์ มโนภาพของเหตุผลได้รับการพัฒนาเรื่อยมา จนถึงสมัยใหม่ มีนักปรัชญาชาวอังกฤษนามอุโซห์ทันหนึ่ง คือ เกวิค ญูม ได้ทำการวิเคราะห์ในภาพของเหตุผล จากผลการวิเคราะห์ มีแนวโน้มที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางไม่ดีต่อความคิดเรื่องเหตุผล ญูมเองมีความเห็นกว้างๆว่า เทฤ ผล คือ ความงามmany และอีกด้านของสติปัญญาของมนุษย์ แต่ความคิดเห็นนี้ ถูก เมื่อนำมาใช้แยกแยะกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งอ่อนประโยชน์มาก ผลก็ถูกมองว่าเป็นภัยคุกคาม การวิเคราะห์เหตุผลของญูม ก็ได้ก่อให้เกิดการตั้งตัวกันอย่างกว้างขวางในวงการศึกษาปรัชญา ซึ่งกันนั้นว่า เป็นผลดีต่อวิชาการของโลกมีชื่อน้อย ปัจจุบัน มโนภาพ เกี่ยวกับเหตุผลของญูม ได้กลายเป็นประวัติศาสตร์ทางความคิดไปแล้ว แต่ถึงกระนั้น เมื่อ เราพยายามยกขึ้นมาศึกษาท่ามกลางสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ก็จะเห็นได้ว่า ยังมีความละอ่อนลีกซึ้งอยู่ในตัว ส่วนจะถือว่าเป็นความหมายหรือไม่ ผู้วิจัยไม่กล้าที่จะรับหรือปฏิเสธ

เกี่ยวกับความคิดเรื่องเหตุผลในพุทธปรัชญา เราอาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสสูหิงหมด คือ เรื่องของเหตุและผล แม้จะใช้เหตุผลในลักษณะที่เป็นตรรกะศาสตร์ หากแต่เป็นเหตุผลโดยตรงเกี่ยวกับปัญหาของชีวิตและวิธีการที่จะแก้ปัญหาของชีวิต พุทธปรัชญา เชื่อว่า สิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ คือ ความทุกข์ ชีวิตที่มีปัญหา ก็คือ ชีวิตที่เป็นทุกข์ ทุกข์ย่อมมีสาเหตุ เหตุแห่งทุกข์ คือ ตัณหา ตัณหาเป็นเหตุ ทุกข์เป็นผล เมื่อเหตุมี ผล ก็ต้องมี ถ้าต้องการแก้ปัญหา ก็ต้องแก้เหตุ กล่าวคือ ต้องทำลายตัวเหตุให้ลินไป แทน แทนของความคิดเรื่องเหตุผลของพุทธปรัชญา จึงอยู่ที่ปัญหาชีวิตของมนุษย์และวิธีแก้ปัญหาชีวิต ของมนุษย์ วิธีการตั้งกล่าว ไคแกวิชการของปวีจิจสมุปบาท จริงอยู่ หัวขอธรรมสำคัญ อันขาดของพุทธปรัชญาคือ ก็มีเหตุมีผล แต่เหตุผลในหลักธรรมเหล่านั้น ล้วนมีแนวร่วมหลักการของปวีจิจสมุปบาท ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อมั่นว่า ถ้าได้ศึกษาหลักปวีจิจสมุปบาท อย่างจริงจังแล้วจะช่วยให้เราเข้าใจແນ່ມືນັງປູ້ຫາອງชີວິຕີໄກສີບິງຂຶ້ນ.